

UCHWAŁA Nr LXII/362/10

RADY MIEJSKIEJ W PRZEDBORZU

z dnia 30 lipca 2010r.

w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny i stosowania ulg z urzędu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zmianami z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146) oraz art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, zmiany z 2010 r. Nr 28, poz. 146) Rada Miejska w Przedborzu uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg w stosunku do należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym Gminy Przedbórz i jej jednostek organizacyjnych, zwanych dalej wierzycielami wobec osób fizycznych, osób prawnych, a także jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, zwanych dalej dłużnikami.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) należnościach - rozumie się przez to należność pieniężną (należność główną) przypadającą od dłużnika wraz z należnymi odsetkami i kosztami dochodzenia należności (należność uboczna) według stanu na dzień podejmowania decyzji, a jeżeli należność główna została zapłacona i pozostały odsetki i koszty - sumę tych należności ubocznych;
- 2) uldze - oznacza to umorzenie w całości lub w części, rozłożenie na raty lub odroczenie terminu spłaty należności;
- 3) organie uprawnionym - oznacza to organ wymieniony w § 4 uchwały;
- 4) kompletnym wniosku - oznacza to wniosek zawierający wszystkie dokumenty niezbędne do merytorycznego i ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

§ 3. 1 . W przypadkach określonych w § 6 ust. 1 udzielane wsparcie finansowe stanowi pomoc publiczną, o ile spełnione są następujące przesłanki:

- 1) udzielane jest ono przez Państwo lub ze środków państwowych;
- 2) przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;

3) ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów);

4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między krajami członkowskimi UE.

2. Udzielanie pomocy de minimis następować będzie zgodnie z warunkami określonymi

w rozporządzeniu Komisji Europejskiej Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i art. 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. WE L Nr 379 z 28.12.2006 r.).

3. W przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 1 niniejszą uchwałę stosuje się do pomocy przyznawanej we wszystkich branżach, z wyłączeniem:

1) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w sektorach rybołówstwa

i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000;

2) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu;

3) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie przetwarzania

i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu

w następujących przypadkach:

a) kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów

zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez podmioty

gospodarcze objęte pomocą,

b) kiedy przyznanie pomocy zależy do faktu jej przekazania w części lub w całości producentom

surowców;

4) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw

członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;

5) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;

6) pomocy przyznawanej przedsiębiorcom działającym w sektorze węglowym zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1407/2002;

7) pomocy na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego,

8) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji.

4. Pomoc de minimis przewidziana w niniejszej uchwale może być udzielana wyłącznie przedsiębiorcy, dla którego wartość planowanej pomocy de minimis udzielanej na podstawie niniejszej uchwały, łącznie z wartością pomocy de minimis uzyskanej przez tego przedsiębiorcę w różnych formach i z różnych źródeł w okresie 3 lat kalendarzowych poprzedzających dzień jej udzielenia, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 200 tys. euro brutto. Całkowita wartość pomocy de minimis przyznanej jednemu podmiotowi gospodarczemu działającemu w sektorze transportu drogowego w okresie 3 lat kalendarzowych nie może przekroczyć 100 tys. euro brutto.

5. Stosowny okres trzech lat, o którym mowa w ust. 4, należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy de minimis należy ustalić łączną kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu danego roku kalendarzowego oraz dwóch poprzedzających go lat kalendarzowych.

6. Dłużnik ubiegający się o udzielenie mu pomocy de minimis jest zobowiązany do złożenia, wraz ze stosownym wnioskiem:

1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.

2) informacji w zakresie określonym w rozporządzeniu Rady ministrów z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2010 r. Nr 53 poz. 311).

§ 4. 1. Do udzielania ulg w spłacie należności uprawnieni są:

- 1) kierownicy jednostek organizacyjnych - jeżeli wartość nie przekracza kwoty 2.000 zł;
- 2) burmistrz miasta - jeżeli wartość należności przekracza kwotę 2.000 zł.

2. Udzielenie ulgi przez organ uprawniony następuje w drodze decyzji. Decyzje o udzieleniu ulgi nie są decyzjami administracyjnymi w rozumieniu przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

§ 5. W przypadkach wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ulgi o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) można stosować z urzędu.

§ 6. 1. Organ uprawniony, na pisemny wniosek dłużnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności należności lub rozłożyć zapłatę należności na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległych należności,

3) umorzyć w całości lub w części zaległe należności.

2. Okres spłaty należności pieniężnych uzależniony jest od sytuacji finansowej dłużnika oraz wysokości zadłużenia.

3. Od należności pieniężnych, których termin zapłaty odroczone lub spłatę rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek ustawowych za zwłokę od dnia złożenia kompletnego wniosku w tej sprawie do dnia, który w porozumieniu został wyznaczony jako ostatni dzień spłaty.

§ 7. 1. Wniosek o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Gminie Przedbórz lub jej jednostkom organizacyjnym wraz z dokumentami na jego poparcie, dłużnik składa organowi, o którym mowa w § 4.

2. Określony w § 4 organ dokonuje weryfikacji wniosku w zakresie jego kompletności.

3. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

1) szczegółowe informacje dotyczące wystąpienia przesłanek uzasadniających udzielenie ulgi;

2) opis aktualnej sytuacji finansowej i rodzinnej dłużnika będącego osobą fizyczną lub opis sytuacji ekonomicznej dłużnika będącego osobą prawną.

4. W przypadku stwierdzenia, iż przedstawione dokumenty są niewystarczające, tzn. takie, na podstawie których nie można ustalić istnienia lub nieistnienia przesłanek do udzielenia ulgi, organ uprawniony wzywa dłużnika do ich uzupełnienia.

5. Nie uzupełnienie przez dłużnika wniosku w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

§ 8. Należności będące przedmiotem ulgi stają się natychmiast wymagalne w przypadku, jeżeli:

1) dłużnik nie wywiązuje się z postanowień zawartych w decyzji;

2) zostanie ustalone, że dowody, na podstawie których organ uprawniony złożył oświadczenie o udzieleniu ulgi, okazały się fałszywe lub dłużnik wprowadził organ uprawniony w błąd co do okoliczności uzasadniających złożenie oświadczenia woli określonej treści.

§ 9. Traci moc uchwała Nr XXXV/261/06 Rady Miejskiej w Przedborzu z dnia 27 czerwca 2006r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy- Ordynacja podatkowa przypadających Gminie lub jej jednostkom organizacyjnym oraz udzielania ulg w spłacaniu tych należności, a także wskazanie organów do tego uprawnionych (Dz. Urz. Nr 309, poz. 239 z 2006 r.)

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Przedborza.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2010 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 2013 r.

***Przewodniczący Rady Miejskiej
w Przedborzu***

Krzysztof Zawisza